

Sygn. akt I ACa 1535/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Hanna Nowicka de Poraj (spr.)
Sędziowie:	SSA Maria Kus-Trybek SSA Józef Wąsik
Protokolant:	st. prot. sądowy Marta Matys

po rozpoznaniu w dniu 27 marca 2014 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa B. G. (1)

przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej ul. (...) w K.

o uchylenie uchwały

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Okręgowego w Nowym Sączu

z dnia 25 września 2013 r. sygn. akt I C 1496/12

1. ***oddala apelację;***

2. ***zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 135 zł (sto trzydzieści pięć złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.***

I ACa 1535/13

UZASADNIENIE

Powódka B. G. (1) wniosła o uchylenie uchwały nr 10/2012 Wspólnoty Mieszkaniowej ul. (...) w K., z dnia 15 czerwca 2012 roku w sprawie powierzenia prowadzenia ewidencji kosztów oraz rozliczeń z urzędami zgodnie z obowiązującymi przepisami.

W uzasadnieniu wskazała, że zaskarżona uchwała narusza sposób zarządu nieruchomością wspólną ustalony postanowieniem Sądu Rejonowego w Muszynie w sprawie o sygn. akt I Ns 71/08 o zniesieniu współwłasności. Podała, że uchwały nr(...)podjęte podczas zebrania członków wspólnoty w dniu 26 kwietnia 2010 roku nie zmieniły dotychczasowego sposobu zarządu nieruchomością wspólną, a co za tym idzie zaskarżona uchwała pozostaje niezgodna z prawem. Wykluczone było bowiem podejmowanie tego rodzaju uchwał przez ogół członków wspólnoty.

Powódka podniosła także, że analogiczna w swej treści uchwała z 2010 roku została prawomocnie uchylona wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 15 czerwca 2012 roku, sygn. akt I ACa 519/12 .

Wspólnota Mieszkaniowa wniosła o oddalenie powództwa.

Podniosła, że uchwały nr 1, 2 i 3 z dnia 26 kwietnia 2010 roku zmieniły sposób zarządu nieruchomością wspólną, określony w postanowieniu Sądu Rejonowego w Muszynie o zniesieniu współwłasności. Zaskarżona uchwała nie narusza ustalonych wówczas zasad i pozostaje zgodna z prawem.

Wyrokiem z dnia 25 września 2013 roku, sygn. akt I C 1496/12, Sąd Okręgowy w Nowym Sączu oddalił powództwo i zasądził od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 270 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Do podjęcia powyższego rozstrzygnięcia doprowadziły Sąd Okręgowy następujące ustalenia faktyczne i wnioski.

Postanowieniem z dnia 9 września 2009 r, sygn akt I Ns 71/08, Sąd Rejonowy w Muszynie zniósł współwłasność nieruchomości położonej w K., objętej KW nr (...), składającej się z działki nr (...) o pow. 0,2011 ha, zabudowanej budynkami o nazwach (...), (...) i (...). Zarząd częściami wspólnymi w poszczególnych w budynkach powierzył Sąd współwłaścicielom lokali wyodrębnionych w tych budynkach, zaś zarząd nieruchomością gruntową , tj. działką ewidencyjną nr (...) zarząd powierzył właścicielom lokali wydzielonych we wszystkich trzech budynkach. Liczba wyodrębnionych lokali przekraczała 7.

W dniu 17 lutego 2010 roku członkowie wspólnoty mieszkaniowej podjęli uchwałę nr 1/2010 w sprawie prowadzenia ewidencji kosztów oraz prowadzenia rozliczeń z urzędami zgodnie z obowiązującymi przepisami. Na mocy powyższej uchwały Wspólnota zawarła z Biurem (...) umowę w oparciu o którą powierzono mu, za wynagrodzeniem, prowadzenie dokumentacji określonej w uchwale.

Uchwała powyższa została uchylona wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 15 czerwca 2012 roku, sygn. I ACa 519/12, zmieniającym wyrok Sadu Okręgowego w Nowym Sączu z dnia 29 października 2010 roku, sygn. akt I C 456/10.

W dniu 26 kwietnia 2010 roku, podczas walnego zgromadzenia członków wspólnoty mieszkaniowej, podjęte zostały uchwały nr (...) Dotyczyły one odpowiednio: odwołania dotychczasowego zarządu wspólnoty, powołanego postanowieniem Sądu Rejonowego w Muszynie o zniesieniu współwłasności, powołania trzyosobowego zarządu wybieranego spośród współwłaścicieli oraz powołania w skład powyższego zarządu M. S., A. K. i M. J..

Uchwały powyższe zostały zaskarżone do Sądu Okręgowego w Nowym Sączu, który wyrokiem z dnia 29 października 2010 roku oddalił powództwo w tej sprawie. Sąd Apelacyjny w Krakowie wyrokiem z dnia 23 marca 2011 roku, w sprawie o sygn. akt I ACa 174/11 oddalił apelację od wymienionego wyroku Sądu Okręgowego w Nowym Sączu.

W dniu 15 czerwca 2012 roku członkowie wspólnoty mieszkaniowej podjęli uchwałę nr(...) na mocy której zatwierdzili dotychczasowe czynności wykonywane przez J. P. na podstawie uchwały nr (...)z dnia 17 lutego 2010 r. oraz zlecieli mu prowadzenie dokumentacji, ewidencji kosztów oraz rozliczeń na dotychczasowych zasadach.

Powódka zaznajomiła się z powyższą uchwałą w dniu 9 listopada 2012 roku, a z pozwem w niniejszej sprawie wystąpiła w dniu 18 grudnia 2012 roku.

Sąd Okręgowy wskazał, że okoliczności faktyczne niniejszej sprawy były pomiędzy stronami bezsporne.

W powyższym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał powództwo za nieuzasadnione. Podkreślił, że w świetle art. 11 ust. 1 oraz art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 24 czerwca 2004 roku o własności lokali (t.j. Dz. U. z 2000 r. Nr 80 poz. 903 ze zm., dalej: u.w.l.) nie budzi wątpliwości, że sposób zarządu nieruchomością wspólną może zostać określony w postanowieniu sądu znoszącym współwłasność nieruchomości poprzez wyodrębnienie poszczególnych lokali. Tym niemniej określony w takim postanowieniu sposób zarządu może następnie zostać zmieniony, na mocy uchwały

wspólnoty zaprotokołowanej przez notariusza. Wynika to z art. 18 ust 2a u.w.l., a to nie narusza art. 365 § 1 k.p.c. (wyrok SN z dnia 9 lutego 2012 roku, sygn akt III CSK 184/11).

Sąd Okręgowy wywiódł, że taka sytuacja miała miejsce w analizowanej sprawie. Ustalony postanowieniem Sądu Rejonowego w Muszynie sposób zarządu nieruchomością wspólną został bowiem zmieniony na mocy uchwał nr(...) z dnia 26 kwietnia 2010 r. Powołanie zarządu wspólnoty było zgodne z dyspozycją art. 20 u.w.l., nakazującego dokonanie wyboru zarządu we wspólnocie mieszkaniowej, w której liczba wyodrębnionych lokali przekracza 7. Z powyższego zaś wynika, że zaskarżona w niniejszym postępowaniu uchwała jest zgodna z prawem. Nie zachodzą przesłanki przemawiające za jej uchyleniem wynikające z art. 25 ust. 1 u.w.l. Co więcej, powódka nie powołała na czym miałyby polegać niezgodność z prawem zaskarżonej uchwały. Tymczasem nie narusza ona zasad prawidłowego zarządu nieruchomością, wynagrodzenie przyznane J. P. nie jest wygórowane, jest on osobą profesjonalnie zajmującą się powierzonymi mu sprawami, a zatwierdzenie podjętych przez niego wcześniej czynności jest uzasadnione w sytuacji kiedy podejmował on je w oparciu o uchyloną wcześniej uchwałę.

Wyrok powyższy **zaskarżyła w całości apelacją** powódka B. G. (2), zarzucając mu:

1. naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy, a mianowicie:

- art. 233 § 1 k.p.c. poprzez uchybienie przez Sąd I instancji zasadom logicznej oceny dowodów, poprzez uznanie dowodów zaoferowanych przez stronę pozwaną jako wystarczających dla wyjaśnienia sprawy, a w konsekwencji oddalenie powództwa, przy jednoczesnym pominięciu znaczenia i właściwej oceny dowodów przedłożonych przez powódkę - co przy zastosowaniu prawidłowego procesu oceny materiału dowodowego w konsekwencji doprowadziłoby do uwzględnienia powództwa;
- art. 233 k.p.c. w zw. z art. 391 k.p.c. poprzez uchybienie przez Sąd I instancji zasadom logicznego rozumowania i swobodnej oceny dowodów, poprzez pominięcie okoliczności szczegółowego określenia sposobu zarządu częściami wspólnymi poszczególnych, nieprzeznaczonych do wyłącznego korzystania przez właścicieli lokali w danym budynku oraz współwłasnością działki ewidencyjnej nr (...), określonego postanowieniem Sądu Rejonowego w Muszynie z dnia 9 listopada 2009 r. w przedmiocie zniesienia współwłasności nieruchomości objętej księgą wieczystą nr (...) w K., sygn. akt I Ns 71/08 - co doprowadziło Sąd I instancji do mylnego wyobrażenia o sposobie zarządu;
- art. 233 k.p.c. poprzez uchybienie przez Sąd I instancji właściwej ocenie sposobu zarządu w świetle jego rozróżniania na zarząd funkcjonalny i podmiotowy i skutkom w sferze praw właścicieli lokali;
- art. 365 § 1 k.p.c. poprzez uchybienie obowiązkowi bezwzględnego związania prawomocnym orzeczeniem Sądu – postanowieniem Sądu Rejonowego w Muszynie z dnia 9 listopada 2009 r. w przedmiocie zniesienia współwłasności nieruchomości objętej księgą wieczystą nr (...) w K., sygn. akt I Ns 71/08, które określało w pkt. XXIII autonomiczny sposób zarządu częściami wspólnymi, co ma pierwszeństwo wobec regulacji u.w.l.;
- art. 386 § 4 k.p.c. poprzez nierozpoznanie istoty sprawy w związku z pominięciem merytorycznych zarzutów powódki;

2. naruszenie prawa materialnego, a to:

- art. 15 ust. 1 w zw. z art. 18 ust. 3 u.w.l. poprzez ich błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie w sytuacji określenia sposobu zarządu częściami wspólnymi, nieprzeznaczonymi do wyłącznego korzystania przez właścicieli w poszczególnych budynkach (...), (...) i (...), jak i współwłasnością działki ewidencyjnej nr (...) w postanowieniu Sądu Rejonowego w Muszynie z dnia 9 listopada 2009 r. w przedmiocie zniesienia współwłasności nieruchomości objętej księgą wieczystą nr (...) w K. sygn. akt I Ns 71/08, co stanowi o pierwszeństwie sądowego ustalenia sposobu zarządu częściami wspólnymi i współwłasnością działki, a w świetle przepisu art. 18 ust. 3 u.w.l. przesądza o bezprawności stosowania przepisów rozdziału 4 cytowanej ustawy;

- art. 18 ust. 2 a u.w.l. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, w sytuacji, gdy w dniu 26 kwietnia 2010 r. nie dokonano zmiany sposobu sprawowania zarządu, a tylko wskazano osoby do kolejalnego zarządu;
- art. 20 ust. 1 u.w.l. poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie w okolicznościach braku uprawnienia właścicieli lokali położonych w poszczególnych budynkach (...), (...) i (...) do sprawowania zarządu w zakresie części wspólnych także tych budynków, w których właściciele ci nie mają żadnych lokali, a w konsekwencji doprowadzenie do swoistego dualizmu sposobów zarządu, co skutkowało bezprawnym nadaniem uprawnień do wykonywania zarządu właścicielom bez ograniczeń, wbrew orzeczeniu zawartemu w pkt. XXIII postanowienia Sądu Rejonowego w Muszynie z dnia 9 listopada 2009 r. w przedmiocie zniesienia współwłasności nieruchomości objętej księgą wieczystą nr (...) w K. sygn. akt I Ns 71/08
- art. 25 ust. 1 u.w.l. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie w sytuacji, kiedy w okolicznościach niniejszej sprawy, gdzie na podst. pkt. XXIII postanowienia Sądu Rejonowego w Muszynie z dnia 9 listopada 2009 r. w przedmiocie zniesienia współwłasności nieruchomości objętej księgą wieczystą nr (...) w K. sygn. akt I Ns 71/08 określony został sposób zarządu nieruchomością wspólną w zakresie części wspólnych w poszczególnych budynkach jak i współwłasności nieruchomości stanowiącej działkę ewidencyjną nr (...), a w konsekwencji określenia autonomicznego sposobu zarządu zaskarżoną uchwałą nr(...)z dnia 17 lutego 2010 roku o powierzeniu prowadzenia rozliczeń wspólnoty przez osobę trzecią jest działaniem przekraczającym jej uprawnienia i jako takie jest niezgodne z przepisami prawa oraz narusza interesy powódki, upoważnionej na mocy powołanego postanowienia Sądu Rejonowego w Muszynie do wyłącznego wraz z pozostałymi współwłaścicielami lokali w budynku (...) sprawowania zarządu w zakresie tej części nieruchomości jak i wspólnego z pozostałymi współwłaścicielami zarządu nieruchomościową stanowiącą działkę ewidencyjną nr (...) w K.;
- art. 199 k.c. 201 k.c. 202 k.c. poprzez ich niezastosowanie w niniejszej sprawie jako właściwych z uwagi na autonomiczny i mający pierwszeństwo stosowania sposób określenia zarządu częściami wspólnymi poszczególnych budynków nieprzeznaczonych do wyłącznego korzystania, jak również współwłasnością działki ewidencyjnej nr (...) na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego w Muszynie z dnia 9 listopada 2009 r. w przedmiocie zniesienia współwłasności nieruchomości objętej księgą wieczystą nr (...) w K. sygn. akt I Ns 71/08, a w konsekwencji nieuchylenie zaskarżonej uchwały z dnia 15 czerwca 2012 roku, pomimo jej sprzeczności z wolą wszystkich współwłaścicieli, a nadto pomimo okoliczności, że przy aprobacie większości współwłaścicieli uchwała ta stanowiła czynność rażąco sprzeczną z zasadami zarządu rzeczą wspólną;
- art. 6 k.c. poprzez uznanie, że powódka nie uzasadniła roszczenia.

3. mający wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia błąd w ustaleniach faktycznych przyjęty za podstawę rozstrzygnięcia, a polegający na:

- nieuprawnionym pominięciu aktualności i skuteczności sposobu zarządu nieruchomością wspólną jaki wynika z postanowienia Sądu Rejonowego w Muszynie z dnia 9 listopada 2009 r. w przedmiocie zniesienia współwłasności nieruchomości objętej księgą wieczystą nr (...) w K. sygn. akt I Ns 71/08;
- nadaniu nieuprawnionego znaczenia okoliczności rzekomej zmiany sposobu zarządu nieruchomością podczas, gdy zmiana ta odnosi się do zarządu wspólnoty i zmian personalnych i nie ma cech i charakteru zmiany sposobu zarządu nieruchomością wspólną;
- nadaniu nieuprawnionego znaczenia okoliczności ujawnienia w księdze wieczystej zmian w zarządzie pozwanej wspólnoty.

Skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa i zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Nowym Sączu.

W uzasadnieniu środka odwoławczego apelującą powieliła podnoszone uprzednio argumenty przemawiające za nieprawidłowością uchwał z dnia 26 kwietnia 2010 roku. Wskazała, że w jej przekonaniu nie doprowadziły one do zmiany sposobu zarządu wspólnotą, ustalonego na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Muszynie z dnia 9 listopada 2009 roku o zniesieniu współwłasności, a co za tym idzie zaskarżona uchwała z dnia 15 czerwca 2012 roku jest niezgodna z prawem.

Strona pozwana wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania odwoławczego według norm przepisanych. Wskazała, że zarzuty apelującej dotyczą wyłącznie okoliczności związanych ze zmianą sposobu zarządu wspólnoty, dokonany na zebraniu w dniu 26 kwietnia 2010 roku, którego powódka nie akceptuje. Pozwana podkreśliła, że uchwały te były już przedmiotem analizy Sądu Okręgowego w Nowym Sączu, Sądu Apelacyjnego w Krakowie oraz Sądu Najwyższego. Wspólnota mieszkaniowa podkreśliła, że zaskarżona obecnie uchwała, choć tożsama w swej treści z uchwałą z dnia 17 lutego 2010 roku nr (...) jest zgodna z prawem, albowiem zapadała na gruncie odmiennego stanu faktycznego i prawnego. Nie narusza ona bowiem sposobu zarządu ustanowionego na mocy uchwał z dnia 26 kwietnia 2010 roku.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja okazała się bezzasadna.

Na wstępie wskazać należy, że nieuzasadnione okazały się wszelkie podnoszone przez powódkę zarzuty wymierzone w podstawę faktyczną zaskarżonego orzeczenia. Ustalenia faktyczne poczynione w analizowanej sprawie przez Sąd Okręgowy były w pełni prawidłowe, dlatego też Sąd Apelacyjny uznał je za własne. Wskazać należy, że w toku postępowania pierwszoinstancyjnego powódka nie kwestionowała dowodów z dokumentów przedłożonych przez stronę przeciwną, nadając im jedynie odmienną doniosłość prawną.

Nieuzasadniony był także zarzut nierozpoznania przez Sąd Okręgowy istoty sprawy. Sąd ten rozpoznał procesowe roszczenie powódki, uznając, że brak jest podstaw do uchylenia uchwały z dnia 15 czerwca 2012 roku, i w konsekwencji oddalił powództwo. Z treści uzasadnienia wyroku w sposób jasny wynika, że rozważył on wszelkie zaprezentowane przez powódkę zarzuty i w niczym nie ograniczył rozpoznania sprawy.

Sąd Apelacyjny nie znalazł również podstaw do uwzględnienia apelacji rozważając podniesione przez nią zarzuty prawa materialnego. W ocenie powódki zaskarżona przez nią uchwała z dnia 15 czerwca 2010 roku naruszyła ustalony sposób zarządu nieruchomością wspólną. Faktem jest, że uchwała będąca przedmiotem niniejszego postępowania jest tożsama w swej treści z uchwałą z dnia 1 lutego 2010 roku, uchyloną wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 15 czerwca 2012 roku, sygn. akt I ACa 519/12. Nie przesądza to jednak o jej nieprawidłowości. Wszak tamta uchwała wydana została w sytuacji, kiedy zarząd nieruchomością wspólną we Wspólnocie Mieszkaniowej ul. (...) w K. sprawowany był na zasadach określonych w postanowieniu Sądu Rejonowego w Muszynie z dnia 9 listopada 2009 roku, sygn. akt I Ns 71/08 o zniesieniu współwłasności.

Sąd Okręgowy trafnie przyjął, że na mocy uchwał nr (...) z dnia 26 kwietnia 2010 roku sposób zarządu nieruchomością wspólną został zmieniony. Doszło wówczas do powołania trzyosobowego zarządu wspólnoty mieszkaniowej. Jak wynika z obszernych wywodów apelującej, stoi ona na stanowisku, że samo powołanie zarządu, uchwałami z dnia 26 kwietnia 2010 roku nie doprowadziło do zmiany postanowienia wynikającego z punktu XXXIII postanowienia Sadu Rejonowego w Muszynie, z którego – najogólniej rzecz ujmując – wynika, że nieruchomością gruntową zarządzają właściciele lokali wyodrębnionych we wszystkich trzech budynkach, zaś częściami wspólnymi danego budynku (nieruchomość zabudowana jest trzema) zarządzają właściciele lokali w danym budynku. Powódka określa to postanowienie zarządem funkcjonalnym i stoi na stanowisku, że obowiązuje on nadal. Z poglądem tym nie można się zgodzić, już to w świetle literalnej wykładni uchwał z dnia 26 kwietnia 2010 roku, z których jednoznacznie wynika, że członkowie wspólnoty pozbawili mocy zapis punktu XXXII i XXXIII postanowienia znoszącego współwłasność. Do takiego działania byli uprawnieni, co jednoznacznie wynika z wyroku Sądu Najwyższego z dnia 9 lutego 2012 r, III CSK 184/11 (niepubl.). Użycie niefortunnego sformułowania „odwołać dotychczasowy zarząd” nie może prowadzić do

wniosku, iż członkowie Wspólnoty nie dokonali zmiany sposobu zarządu. Wbrew zapatrywaniom apelującej kwestia ta obecnie nie budzi już wątpliwości. Uchwały z dnia 26 kwietnia 2010 roku były przedmiotem badania przez sądy, w tym przez Sąd Apelacyjny w Krakowie, który w wyroku z dnia 23 marca 2011 roku, sygn. akt I ACa 174/11 przesądził ich prawidłowość. Sąd, podnoszone obecnie przez apelującą twierdzenia świadczące o ich wadliwości nie mają jakiegokolwiek znaczenia, zaś podważanie przez B. G. (2) ich prawidłowości w tym postępowaniu stanowi działanie nieuprawnione.

Na mocy zaskarżonej uchwały członkowie wspólnoty mieszkaniowej zlecieli J. P. prowadzenie dokumentacji ewidencji kosztów oraz rozliczeń na podstawie umowy cywilnoprawnej, za ustalonym wcześniej wynagrodzeniem. Czynności powyższe należą niewątpliwie do czynności zwykłego zarządu nieruchomością wspólną (na co wskazywał Sąd Apelacyjny w wyroku w sprawie o sygn. akt I ACa 88/11, dotyczącym uchwały z dnia 1 lipca 2010 roku i co przez Sąd Najwyższy nie zostało zakwestionowane). Czynienie tego rodzaju rozliczeń stanowi element administrowania nieruchomością wspólną. Zgodnie z treścią art. 22 ust. 1. u.w.l. do podejmowania czynności zwykłego zarządu uprawniony jest samodzielnie zarząd. Wobec tego, w analizowanej sprawie, po dokonaniu zmiany sposobu zarządu nieruchomością i powołaniu tego organu stał się on uprawniony do samodzielnego powierzenia wykonywania czynności rozliczeniowo-księgowych podmiotowi zewnętrznemu. Zaskarżona uchwała z dnia 15 czerwca 2012 roku była zatem zbędna. Nie stanowi to jednak o jej niezgodności z prawem, czy o naruszeniu ustalonych zasad zarządu. Wszak uchwała ta nie podważała ustawowej kompetencji zarządu do dokonania powyższej czynności, nie upoważniała do jej dokonania innych osób czy innego organu. Wręcz przeciwnie, jej wykonanie powierzała zarządowi wspólnoty .

Odnosząc się natomiast do kolejnej części zaskarżonej uchwały, a mianowicie dokonania konwalidacji czynności wykonywanych przez J. P. w czasie obowiązywania uchylonej uchwały z dnia 1 lutego 2010 roku wskazać należy, że i w tym zakresie stanowiła ona akt zbędny. Wszak do momentu uchylenia powyższej uchwały czynności podjęte przez niego w oparciu o nią były zgodne z prawem. Uchwała powyższa stanowiła wówczas akt obowiązujący, a jej uchylenie wywołało jedynie skutki na przyszłość.

Wobec powyższych okoliczności apelacja podlegała oddaleniu, na podst. art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podst. art. 98 § 1 - 3 k.p.c. zasądzając od skarżącej na rzecz strony pozwanej kwotę 135 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego, stanowiącą równowartość wynagrodzenia jej pełnomocnika procesowego ustaloną na podstawie § 10 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm., por. postanowienie SN z dnia 12 maja 2011 r. IIICZP 9/11, M.Prawn. 2011/12/626).